

1. De grote waarom-vraag

1.1 De tranen van het hart

Tranen ... Ze staan symbool voor het lijden op aarde. Het zijn, zo schreef eens de kerkvader Augustinus, te beschouwen als de bloeddruppels van je hart. Dat is ook een Bijbelse manier van spreken over verdriet. Wij horen de dichter hiervan spreken: 'Mijn tranen zijn mij tot spijze, dag en nacht' (Ps. 42:4a). En een andere dichter beleed: 'Gij weet, o God, hoe 'k zwerven moet op aard', mijn tranen hebt G' in Uwe fles vergaard' (Ps. 56:4 ber.). Met tranen smeekt de dichter van Psalm 69: 'Verhoor Uw knecht, die hete tranen schreit'. Al Gods kinderen wordt beloofd dat de Heere eens hun tranen zal afwissen (Openb. 21:4a). De Heere Jezus, zo schrijft de bekende prediker Matthew Henry, zal hen opwachten met een zachte doek om met tere bewogenheid die laatste tranen weg te nemen. 'Nu ben je thuis, het land zonder tranen', zullen zij dan uit Zijn mond horen.

Verschillende tranen

Tranen staan symbool voor verdriet. En daarvan geldt: zoveel mensen, zoveel tranen. Zoveel *verschillende* tranen. Verschillend omdat er zoveel van elkaar te onderscheiden oorzaken voor verdriet zijn. Een jong meisje kan mogelijk nog nooit aan een open graf hebben gestaan, maar zich toch heel eenzaam voelen. Hoewel er invoelende, zorgzame mensen om haar heen staan, voelt zij zich immens alleen. Het kan ook zijn dat die zorgzame mensen juist ontbreken. Je hebt (bijna) niemand met wie je intiem kunt zijn. Een vader en een moeder die vooral druk zijn met

dingen *rondom* je persoon, maar niet mét jouw persoon. Er zijn tranen vanwege verlies. En dat verlies kan heel divers zijn. Verlies van een dierbare vriendschap. Een verkering die uitgaat, terwijl je dat meisje of die jongen niet kan en niet wil vergeten. Of mogelijk ben je gekwetst in je liefde, werd je 'ingeruild' voor een ander. Aan de kant gezet. Het kan zijn dat je erachter kwam dat je je aangetrokken voelde tot mensen van hetzelfde geslacht. Je voelt als jongen liefde voor een andere jongen of als meisje liefde voor een ander meisje. Het maakte je verward, eenzaam, verdrietig. Je leest in de Bijbel dat een vaste relatie een onbegaanbare weg is. En je hart schreeuwt het uit: 'Hoe kan God, Die mij geschapen heeft, dit toelaten?'

Andere vormen van lijden zijn ziekte en andere (lichamelijke) beperkingen. Veel mensen moeten elke dag letterlijk pijn lijden. Maar ook dagelijkse beperkingen ervaren vanwege de gebondenheid aan een rolstoel. Of misschien is het niet eens meer mogelijk om in een rolstoel te zitten ... Elke dag moeten andere mensen hen helpen. Mogelijk heb ik het nu over u of jou. Wat een beperkingen zijn er dan in je dagelijks functioneren. Jij kunt niet de dingen doen die leeftijdsgenoten wel kunnen. En dat moet je altijd elke dag weer aanzien. Voor jou geen toekomst met een man of vrouw, met kinderen ...

Laten wij daarbij ook de tranen van de mantelzorgers niet vergeten. Hoe moeilijk is het voor een vader, een moeder, echtgenoot of echtgenote om met de beperkingen om te gaan. Zij zoeken het beste voor hun geliefd kind of geliefde man of vrouw, maar voelen elke dag en elke nacht hun onmacht om hiermee om te gaan. Dat geldt ook voor het achteruit zien gaan van geliefde ouders. De vader, de moeder, die zoveel voor je betekende, moet nu jouw zorg ontvangen. Je ziet ze geestelijk en lichamelijk achteruitgaan.